

fratelui este moartea mea. „*Fericit cel ce iubește pe aproapele său, că fratele nostru este viața noastră*”.

Sfântul Siluan zice:

Sursa: *Celălalt Noica – Mărturii ale monahului Rafail Noica însoțite de câteva cuvinte de folos ale Părintelui Symeon*, ediția a patra, Editura Anastasia, 2004

PROGRAMUL LITURGIC

- **Joi: 29 ianuarie**
18:00 – Vecernia și Litia
- **Vineri: 30 ianuarie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur*
18:00 – Sfântul Maslu
- **Sâmbătă: 31 ianuarie**
18:00 – Vecernia
- **Duminică: 1 februarie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Duminica a XXXIII-a după Rusalii (a Vameșului și Fariseului)*
→ *Înaintepăznuirea Întâmpinării Domnului; Sf. Mc. Trifon, Sf. Mucenițe Perpetua și Felicitas (Începutul Triodului)*
18:00 – Vecernia și Litia → *Întâmpinarea Domnului*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București
www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

Cel care va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.
(Matei 10, 22)

♦ Nr. 104 / 25 ianuarie 2015 ♦

PĂRINTELE ATHANASIE
MITROPOLITUL
LIMASOLULUI

CREȘTEREA COPIILOR ÎN ÎNVĂȚATURA PĂRINTELUI PAISIE AGHIORITUL

- Gheronda, copilașii pe care îi aduc părinții la privegheri, oare, nu obosesc?

- La utrenie să-i lase un pic să se odihnească și la Dumnezeiasca Liturghie să-i aducă în biserică.

Mamele, fără să-i silească pe copii, trebuie să-i învețe să se roage de mici... Părinții trebuie să-i ajute cu discernământ pe copii să se apropie de Hristos și să trăiască de când sunt mici înaltele bucurii duhovnicești. Când încep să meargă la școală trebuie, încet-încet, să-i învețe să citească vreo carte duhovnicească și

să-i ajute să trăiască duhovnicește. Atunci vor deveni îngerași și cu rugăciunea lor vor avea multă îndrăzneală către Dumnezeu. Asemenea copii sunt capital duhovnicesc pentru familiile lor. Virtutea discernământului – după Sfinții Părinți ai Bisericii noastre – este fiica smereniei. Doar omul smerit poate să aibă dreaptă socoteală pentru că, pe de o parte, cu smerenia lui atrage Harul Duhului Sfânt care îl luminează în căile lui, iar pe de altă parte, cel smerit nu are prejudecăți, nici atașament în acțiunile lui și, astfel, primește cu încredere voia dumnezeiască, precum respectă absolut și libertatea persoanei celuilalt, chiar și dacă celălalt este micul său copil.

Omul egoist și mândru nu are luminarea lui Dumnezeu și este plin de gânduri și prejudecăți și vrea ca ceilalți să fie după cum el însuși dorește, ca să facă voia lui, iar nu ceea ce-L odihnește cu adevărat pe Dumnezeu și pe copilul său. De aceea și face greșeli, rănește sufletul copilului său cu consecințe negative și cu răzvrătiri. Nu acceptă libertatea persoanei copilului său, nici nu admite limitele și puterile acestuia. Părintele pedagog trebuie să fi acceptat și el însuși educația tălmăduitoare a Bisericii astfel încât să-și poată îndruma corect și copiii.

Iată ce ne spune referitor la acesta înțeleptul Stareț:

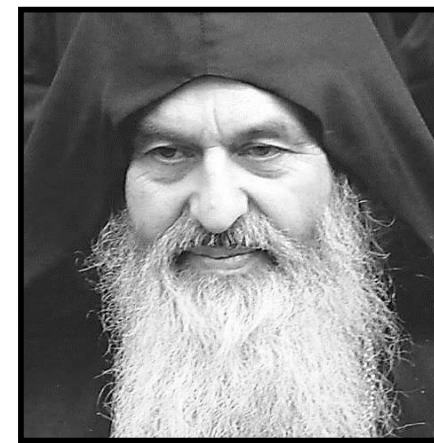
- Gheronda, o mamă îi dă aghiasmă copilului și copilul o scuipă. Ce să facă?

- Să facă rugăciune pentru copilul ei. Poate chiar și felul în care îi dă copilului aghiasma să-i pricinuiască împotrivire. Pentru a fi copiii pe drumul lui Dumnezeu, este necesar ca și părinții să trăiască corect duhovnicește.

Unii părinți credincioși încearcă să-și ajute copiii să devină buni nu pentru că îi preocupă mântuirea sufletelor acestora, ci numai pentru că vor să aibă copii buni. Adică îi supără mai mult ce va spune lumea despre copiii lor, decât faptul că ar putea merge în iad. Și atunci, cum să ajute Dumnezeu? Și continuă Gheronda – liber duhovnicește și cu dreaptă socoteală – zicând: scopul nu este să meargă copiii cu sila la biserică, ci să iubească biserica. Să nu facă binele cu sila, ci să-l simtă ca necesitate... Astfel cresc cu evlavie și cu încredință sănătate, fără răni sufletești. Dacă părinții îl silesc pe copil din frică de Dumnezeu, atunci și Dumnezeu ajută și copilul se folosește. Dacă o fac însă din egoism, atunci Dumnezeu nu ajută. De multe ori copiii se chinuiesc din pricina mândriei părinților. Dragostea exagerată și fără discernământ a părinților, pentru că

are înlăuntru egoism și lipsă de încredere în Dumnezeu, face mult rău copiilor deoarece falsifică educația corectă și vatamă în loc să fie de folos. Când a fost întrebat Starețul despre aceasta, dacă mama, din dragoste exagerată, poate chiar să-și vatame copilul, a răspuns: *desigur că poate, spre exemplu, o mamă vede copilașul că se îngreunează să meargă și spune «ce păcat, sărmanul, nu poate să meargă!» și-l ia în brațe în loc să să-l țină puțin de mână; cum va învăța copilul să meargă singur? Desigur că din dragoste face aceasta, dar îl păgubește cu prea multa ei grijă. Dragostea are nevoie de frână cu discernământ. Dragostea adevărată nu caută ale sale, nu are înlăuntru ale noastre, ci are cumpătare... Mulți cred că-și iubesc copiii, dar, prin modul în care se poartă, îi distrug. Când o mamă – să presupunem – din dragoste exagerată își sărută copilul și-i spune «în lume nu există asemenea copil ca al meu!», atunci îi cultivă mândria și încrederea de sine bolnăvicioasă. Apoi copilul nu ascultă de părinți deoarece crede că le știe pe toate.*

Sursa: www.pemptousia.ro

**PĂRINTELE RAFAIL
(NOICA)**

**CÂND EȘTI INVIDIOS,
SUFERI DIN ORICE**

Nu există „alții” în creștinism. Eu am spus multe despre mine, dar de tine vorbeam. Și când vorbesc despre tine, nu te cunosc decât prin mine, dar te cunosc. Când vezi pe aproapele tău, oricât de departe ar fi el din punct de vedere geografic sau sufletește, să fii convins că este un alt eu. Roagă-te om bun, pentru cel ce-ți face rău, pentru cel ce păcătuiește, și mulțumește pentru binele pe care îl faci aproapelui tău. Gelozia să fie departe de noi, fiindcă lucrul pe care-l poftim de la cel care ne face gelos este tocmai lucrul pe care vrea să ni-l dea Dumnezeu. Deci, un alt eu a ajuns la ceea ce eul meu nu a ajuns, dar prin el am ajuns la același. E într-un fel și câștigul meu. Moartea